

# Càntut

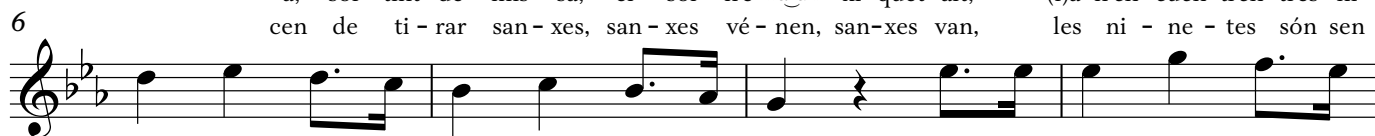
Cançons de tradició oral

## Els estudiants de Tolosa

Marina Vilalta i Fajula, Ribes de Freser



1. A la vi - la de Tor - to - sa n'hi ha(n) tres es - tu - di - ants, per - se - gui - en els es -  
a, sor - tint de mis - sa, el sol n'e-ra un xi - quet alt, (i) a n'en *cuen-tren* tres ni -  
cen de ti - rar san - xes, san - xes vé - nen, san - xes van, les ni - ne - tes són sen



tu - dis per a ser - ne ca - pe - llans, ca - pe - llans u met - ges  
ne - tes, tres ni - ne - tes molt ga - lant(s).  
ti - des, jus - tí - cia van de - ma - nant.



fra - res, (u) met - ges se - l(u) - si - ans. 2. Un di -  
3. Co - men -

No passa l'espai d'una hora que els hi'n donen paper blanc,  
i el més petitet plorava i el mitjancer ja no tant,  
i el més gran els aconsola: -No ploreu, el(s) meus germans;  
tenim un germà a la guerra, servidor del rei d'Orland,  
quan ell sab(a)rà la nova, *de prompte* serà a l'istant.  
Quan ell n'ha sabut la nova, *de prompte* marxa a l'istant,  
passant del portal d'aulina la portalera *encuentrà*.  
-Bé em diria, portalera, i allà tanta gent què hi fan?  
-Allà pengen i despengen tres pobrets estudiants,  
perseguien els estudis per a ser-ne capellans,  
capellans u metges frares, u metges sal(u)sians.  
-Ai, pobre de mi, més pobre, ja seran els meus germans;  
bé em diria, portalera, com (a)hi po(d)ria ser abans?  
-Quest cavall que vostè mena, tin(d)ria d'anar volant.  
Desencavalca una mula i encavalca un cavall blanc;  
li dona un cop d'*espuela* i el cavall marxa volant,  
i de tant que corr(ev)ia, rocs anaven foguejant.  
Al ribant a la presó més petit feia el badai,  
dona un petó a cada galta: -Déu us perdó, meus germans.  
Bé em diria, senyor jutge, què feien els estudiants?  
Robadors de carretera, matadors de camí ral?  
-Calli, calli, *caballero*, que no hi tens pas res a buscar.  
-Calli, calli, porc del jutge, que tots tres m'eren germans.  
Aparteu-(se), homes i dones, els que no hi mereixeu mal,  
i aparteu les criatures, ells que no hi mereixen mal;  
que la vila de Tortosa irà plena de foc i sang.  
De la sang del porc del jutge jo m'hi vull rentar les mans,  
de la sang de les ninetes els cavalls hi nedaran.  
Adéu, vila de Tortosa, no et (ha)gués conegut mai;  
venia ple d'alegria i ara me'n torno plorant.